

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

LVIII. De Congregatione S. Laurentij de Plebe martyrium, siue de Vltio in
Delphinat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

deberent, nihilominus, tam pium, sanctum, salubre, & necessarium decretum executioni haecenus non fuit emanatum. Floret tamen in eodem Cenobio Regularis Ordinis observantia sub regimine Prioris, et ibi loci Bibliotheca manuscriptorum praefertim Codicum longe praestantissima, qua omnes merito admirantur.

CAPVT QVINQVAGESIMVM OCTAVVM.

De Congregatione Canonicorum Regularium S. Laurentij de Plebe Martyrum, sive de Vltio in Delphinatu.

Nequiores habet originem alia Congregatio a loco primarie institutionis S. Laurentij de Plebe Martyrum vocata. Est locus in provincia Delphinatus inter iuga montium asperissima, quibus Italia fines a Gallicis dividuntur, quatuor leucis ab aere munitissima Secusia nuncupata distans, prope oppidum, quod Vltium dicimus, ubi Cenobium Sanctorum Monachorum martyri Laurentio dicatum, & vetustissimum etiam ante magni Patris Benedicti seculum fuisse, illarum gentium est traditio, vetustis monumentis comprobata, quem in loco cum multi fideles Wandalos fugientes sese recepissent, quod propter montium asperitatem prope inaccessibilis videretur. tandem ab ipsis Wandalis post Italiam vastatam illae petrafractibus diretrucidati, vna cum monachis, ab illorum martyrio S. Laurentij de Plebe Martyrum loco non dederunt. Ferunt, occubuisse etiam illis quendam monachum sanctissimum nomine, & re ipsa iustum, eiusque postea reliquias Secusiam sub Manfredo Marchione ad Ecclesiam eius nominis erectam circa annum Domini 1030 translatas. Ceterum post transitum Wandalorum, & Cenobij euerionem locus per multa secula penitus desertus mansit, donec circa annum Christi Salvatoris 1070. Sacerdos Venerabilis, vere pius, Religiosus, & sanctus Gerardus nomine, de Vltio oriundus, diuina inspiratione paruum cellam in eodem loco sibi statuit, postea vero Cuniberto Taurinensium Episcopo consentiente, ac tradente, canonicorum regularium habitum, ac institutum assumpsit, monasterium dirutum refecit, illudque cum nonnullis canonicis eiusdem instituti primus inhabitavit: Quorum sancta conuersatione excitati nonnulli Principes, Episcopi, & alij viri diuites multis non solum praedijs, & redditibus, verum etiam Ecclesijs in diuersis Episcopatibus eidem monasterio attributis breui admodum congregationem multorum Collegiorum non ignobilem crexerunt.

Am constat imperio anno 1057. Odonis Sabaudia Comitem cum Adeleide ipsius coniuge Secusia Marchionissa, & Manfredi iustissimi Secusienfium Marchionis filia ipsi Gerardo, ac ipsius canonici non solum dictam Ecclesiam de Plebe Martyrum, verum etiam omnes Ecclesias, & Parochias locorum Selera, Vltij, & Salabertani cum omnibus illarum bonis, & pertinentijs, necnon Ecclesiam S. Iulij intra Secusiam a Berta dicte Adeleidis matre inchoatis, & ab eadem Adeleide Marchionissa absolutam donauisse, feruntque extare instrumenta donationum a pertissima eodem anno 1057. scripta. Deinde anno 1065. antedictus Cuniberto Taurinensium Episcopus cum consensu, & voluntate suorum canonicorum cathedralium (erant per id temporis adhuc Regulares) non solum praedictam Odonis donationem sine concessione suo diplomate firmavit (erat enim locus in Episcopatu Taurinensi) verum etiam multis alijs Ecclesijs, parochijs, & illarum bonis collatis auxit, quarum praecipua fuit Ecclesia S. Marię in ciuitate Secusiae, quae penitentium, & quasi cathedralis, & vicem gerens Episcopatus dicebatur. Libet ad rei veritatem illustrandam, & huius congregationis antiquitatem, & dignitatem monstrandam, eiusdem Cuniberti privilegium ex integro hic ponere, quod cum alijs consilium congregationis monimentis multo labore conquisitis tandem inuenit, & transmissit. Reuer admodum Pater Dominus Dionysius Vercellensis nostri monasterij Secusian S. Iulij Praepositus, quod huiusmodi est.

In nomine sanctae, & indiuiduae Trinitatis. Ego Cuniberto diuina miseratione Taurinensi Episcopo, Celsianus, & patens esse cognoscitur, canonicam institutionem ab Apostolo capisse exordium, si quidem ex successione temporum habuisse incrementum exemplis, & documentis subsequentium Patrum. Quocirca talis, qui locum praedictum, & culmen regni videtur suscepisse, emittendum est summo opere, ut id, ad quod incamur ex nomine, tota mentis intentione studemus adimplere. Si quidem ex operari manda, & responsis fluctibus portam salutis, & requiescentiam volumus contingere. Oportet itaque nos in Ecclesia Dei praesentibus subditorum quae maxime vniuersales, & vniuersalia reformare, quod consuetudinem illi consuetudine, quae ab illis est reducere, quod, per erat restitutum. Multiplex est variusque usus bonae utilitatis, sed ubi habemus articulum ad executionem nostrae propositionis. Erat equidem intra fines nostri Episcopatus loci quidam praefectus, qui Plebs Martyrum nuncupatur, necnon Secusiam, & Ianum montem, sicut ipsam. Duris, fluctibus reuerentia, & religione reuera dignum, sed multo tempore incuria, & negligentia post sepositum, & insolentem Paganorum usque ad nostrum tempus fuerit. Postea vero reuelatione diuina, sacerdos quidam Gerardus nomine, qui postmodum in Casertensi Episcopo

... in nomine sanctae, & indiuiduae Trinitatis. Ego Cuniberto diuina miseratione Taurinensi Episcopo, Celsianus, & patens esse cognoscitur, canonicam institutionem ab Apostolo capisse exordium, si quidem ex successione temporum habuisse incrementum exemplis, & documentis subsequentium Patrum. Quocirca talis, qui locum praedictum, & culmen regni videtur suscepisse, emittendum est summo opere, ut id, ad quod incamur ex nomine, tota mentis intentione studemus adimplere. Si quidem ex operari manda, & responsis fluctibus portam salutis, & requiescentiam volumus contingere. Oportet itaque nos in Ecclesia Dei praesentibus subditorum quae maxime vniuersales, & vniuersalia reformare, quod consuetudinem illi consuetudine, quae ab illis est reducere, quod, per erat restitutum. Multiplex est variusque usus bonae utilitatis, sed ubi habemus articulum ad executionem nostrae propositionis. Erat equidem intra fines nostri Episcopatus loci quidam praefectus, qui Plebs Martyrum nuncupatur, necnon Secusiam, & Ianum montem, sicut ipsam. Duris, fluctibus reuerentia, & religione reuera dignum, sed multo tempore incuria, & negligentia post sepositum, & insolentem Paganorum usque ad nostrum tempus fuerit. Postea vero reuelatione diuina, sacerdos quidam Gerardus nomine, qui postmodum in Casertensi Episcopo

capo et in unum primu auctoritate sibi Odorico, & Nominibus ad hunc indolis puerulo, necnon ibidem a nobis facta Congregationis Prapofito constituto, tempora quidem multis, & innumeris signis, & propugnaculis consensibus suis illis adhortantibus, abrenunciavit seculo diuina uisitatione compunctus, habitum in eodem loco contraxit. Paucis autem interuallis tempore ad nos reuicimus apud Taurinensium, ut collata sita a nobis licentia, & auctoritate tam ipse quam ceteri, quos diuina uisitatione aggregerat, ubi omni tempore canonicum tenentem institutionem. Huius igitur ad congregacionem gratia nitro acqueuimus, & quonia inter gentes Alpes illas algore uicium, & ad frigidum horridum uisitatione non tam durus est, & diffusis inuoluitur, & asper, ut uoluntati illi, & cura dilectionis locum de suo ad incolis ad plenitudinem persisterent ducatur, & assistentem, latiori semper nobilitate. De uera potate, & misericordia uisitationis uicium immensum necessitati compatiens, ad Dei gloriam, eorum, reuerentiam liberam, ac uenerabilem canonicum, & bonis assuetis ubi Spiritus Sancti filii fuerunt, & maxime peroptamus, ideo que factum nostrum canonicum communi consilio, ut uisitatione hanc sancta nouiter incepti regulari canonicorum congregacioni S. Laurentij Vltiensis de martirio in presertim presentis, & futura Deo ubi samulenta uere perpetua donamus, & concedimus cum primario, decimo elemosinis, oblationibus, testamentis, & alijs, annone parochialis, & uariis omnino beneficijs, que illi pertinet dignoscuntur, & in futurum de fructibus uicium. Ecclesiam S. Iohannis Baptistae de Secura, Ecclesiam S. Suardi, Ecclesiam S. Restituti, Ecclesiam S. Geruasi, Ecclesiam quodque S. Arigi, Ecclesiam S. Marci, Ecclesiam S. Marce de Vltio, Ecclesiam S. Gregorij de Saccolo, Ecclesiam S. Michaelis de Indulera, Ecclesiam S. Marie, ac S. Hippolyti de Bardonechia, Ecclesiam de Salaberti, & si qualibet sint, vel fuerint alia hinc, que nostra congruunt Episcopalis diocesis in illa Plebis martyrum toto plebanatu. Similia uero subueni, conferimus, & donamus hinc sancti hinc S. Laurentij de Vltio, & fratibus de gentibus illis presentibus, & futuris Ecclesiam, plebes, & parochiales S. Marie, que sita est, & edificata in uisitatione sancti cum omnibus pertinentijs, & possessionibus. Qua subiecta longua maris, & baptisimali Ecclesia quadam prerogatiua & excellentia honoris uicium tam omnium, quibus licitum est in suo plebanatu dno, & officio Taurinensis Ecclesie uicem gerere Episcopalem, & antiqua multo iam tempore gerere consuevit, quippe tam in urbe nobilis Secura quasi sita est Episcopalis antiqua. Cuius plebanatus seu archiepiscopatus appellat uicium ad pontem usque uoluntate sumus extenditur, & a montibus cacuminibus, & usque ad hunc inde longè, lateq, comprehenditur, & terminatur. Illa siquidem prerogatiua Ecclesie B. Martine, cuius presertim uicem parochialis Secusensis cum omnia uicem parochialis, & omnimoda clericorum, ac laicorum secularium sexus uicem sepultura a prade-

cessoribus nostris Taurinensibus Episcopis antiquis, & a nobis datur, ac priuilegijs in perpetuum confirmatur pro sumptibus canonicorum ubi Deo seruientium, & sustentatione iuru similiter perpetuo datur, & concedimus, cum primitijs, decimis, elemosinis, oblationibus, testamentis, parochijs, omni iure parochiali & cunctis omnino beneficijs, que illi pertinerentur, & in posterum diuina misericordie peruenirent. Ecclesiam de Exilly, Ecclesiam de Chamontio, Ecclesiam de Iallone in Ciuitate Secusensis, Ecclesiam S. Petri, & Ecclesiam S. Pauli, Ecclesiam S. Philippi, Ecclesiam S. Iacobi, Ecclesiam Sancti Saturnini, Ecclesiam S. Martini, Ecclesiam Sancti Marcellini, Ecclesiam S. Enaxij, Ecclesiam sancti Constantij, Ecclesiam sancta Maria de Traxario, Ecclesiam sancti Eusebii, Ecclesiam sancti Iacobi, & Christophori, Ecclesiam sancti Iohannis, Ecclesiam de Fersto, Ecclesiam sancti Petri, Ecclesiam sancta Petronilla, Ecclesiam de Mariis, Ecclesiam de Bozoleto, Ecclesiam sancti Laurentij, Ecclesiam sancti Basilij, Ecclesiam sancti Georgij, Ecclesiam de Vilara Forbardo, Ecclesiam de Chamasso, Ecclesiam de Bruzolo, Ecclesiam sancti Desiderij ac sancta Maria, Ecclesiam de Fraxenij, & omnes decimas totius Secusa Valis, ea solum excepta, que Capella pertinet Arilogij Secusensis oppidi. Sic uidelicet hoc donum facimus, ut in omnibus prerogatiuis locis, & Ecclesie canonici fratres tunc Vltiensis congregacionis, uel alij sacerdotes omni tempore, sicut ad necesse fuerit, pro uoluntate discretionis, ac dispositione Prapofiti Vltiensis subsistant, & maneant. Ve autem ampliori officio dilectionis, & dulcedinis inuicem omni tempore Taurinensis, & Vltiensis Ecclesie sese diligant, & reuerentur, & hac illam sedula mente foueat, amplectatur, & taceatur, & huic illa diuinitus seruiat, & eam omnimode, reuerentur, Te Nantelium dilectum filium nostrum presertim Vltiensis Prapofitum in nostra maiori Taurinensi sancti Iohannis Ecclesia pro canonicis nostris reuicimus, statuentes, ut quicumque deinceps Prapofitus Vltiensis Catholicus fuerit ubi, canonicus noster in futurum perpetuum habeatur. Insuper etiam intra nostrum Episcopium quicquid decimarum, oblationum, elemosinarum ecclesiarum, seu cuiuspiam honoris, & beneficij pradicta congregacionis fratres iam sunt adepti, & deinceps poterit adipisci, auctoritate quidem eam nostra, quam nostrorum successorum habita sita in presentiarum p. . . . & post hac pro tempore succedentibus pro anima nostra remedio, nostrorumque successorum eis, & Ecclesie sue Vltiensis donamus, & concedimus. Denique fidelibus nostris tam clericis, quam laicis, & omni nostra posteritati notum fieri volumus, ut quando ibidem norma regularis tenetur, Plebs illa Martyrum cum omni plebanatu suo, possessione, qua in eorum, libera sit in omnibus in perpetuum, & ab omni nostra, posterarumque nostrorum obedientia, & in petitione penitus absoluta. salua tamen omnimoda reuerentia, & obo-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dicentia, quam sancto Iohanni, & nobis debet serui-
 lumus a Proposito Vltiensis pro aliis Ecclesiis, & be-
 neficijs, que sibi, & Ecclesia sua iam contulimus, &
 successores nostri Deo inspirante contulerint in subse-
 quentibus, nec a nobis, & nostris successoribus aliqua
 oppressione locus ille molestetur vquam, vel inquiete-
 tur, vel aliquatenus minoretur: sed semper ample-
 tur, & melioretur. Quod si aliqua persona Diabo-
 lico spiritu vexata huic decreto nostro vilo modo pre-
 sumpsit obviare, vel illud perfingere, & violare, sit,
 nisi resipuerit, & ad satisfactionem venerit, cum
 Dation, & Aboyon, & Iuda proditore anathema-
 tis vinculo innodata, perpetuaque damnationi sub-
 iecta. Cunctis autem eadem Ecclesia, que sunt, aut
 fuerint sibi data seruantibus, sit Dei Summi pax
 in eternum, & amor. *Vi autem hoc apud nos,
 & posteros nostros ratum, & inconvulsam, abri-
 cto omni serupulo positi haberi, vocabulo nostro pre-
 pria manu subscripto fecimus insigniri, & canonici
 nostris autoritatem permiximus pariter subscri-
 bendi. Ego Cunibertus Taurinensis Presulibent. Ego
 Albericus Cantor letus subscripsi. Ego Vrubertus pres-
 byter, Ego Albertus Subdiaconus. Ego Iohannes Acolit-
 us. Ego Ildebrandus. Ego Ardallus. Ego Albertus A-
 colitus scripsimus. Ego Gausfridus. Ego Gisulphus
 Primicerius libens. Ego Adam Presbyter. Ego Or-
 do Subdiaconus. Ego Adbrandus Subdiaconus.
 Ego Nantelmus Acolitus. Ego Iohannes Subdiaconus.
 Ego . . . Diaconus. Ego Iohannes Acolitus. Ego
 Albertus Subdiaconus. Ego Robaldus Archileuita.
 Ego Millo Archiepresbyter. Ego Adam Propositus
 libens.*

Ob memoriam, & euidentioram obseruantiam
 istum beneficij, duo in huiusmodi tenore fecimus pri-
 uilegia nostro Episcopali signo munita, vt omni
 tempore, sicut alterum haberetur in Vltiensis Ec-
 clesia, alterum in Secusensis, factum hoc anno ab In-
 carnatione Domini nostri Iesu Christi 1065. indictione
 secunda. Dat. Romae Taurini per manu Ebrardi scriptoris,
 & Cancellarij Domini Cuniberti presati Episcopi prid-
 die Calend. Maij.

III. **E**X isto Priuilegio tria eliciuntur. Primum
 antiquitas dicte congregationis ante annu
 1065. contra vaniloquum Ioaichinum, qui dicit
 cepisse canonicos regulares in Gallijs post an-
 num 1100. autore quodam Archiepiscopo Lug-
 dunensi Arnulpho a se conficto, de quo supra
 dictum fuit. Secundum, quo tempore Gerardus
 monasterium sancti Laurentij instaurauit, Nan-
 telmum, qui tempore concessionis dicti priuile-
 gij erat Propositus, adhuc puerulum fuisse, &
 consequenter primordia institutionis canoni-
 corum regularium in dicto monasterio aliquot
 annis concessionem eiusdem priuilegij preces-
 sisse: quod euidentius indicant illa verba priuile-
 gij, quibus de primo dicti monasterij fundato-
 re mentio habetur: Postea vero diuina reuelatione
 sacerdos quidam Gerardus nomine, qui postmodum in

Cisterciensi Episcopum est ordinatus. Quo loco
 modo indicat Gerardum illum ea tempora pre-
 cessisse, & solo nomine Taurinensi Episcopo notum
 fuisse, & tempore concessionis dicti priuilegij
 suum diem extremum obiisse. Tertio conuenit
 canonicos dicti monasterij, vel saltem aliorum
 Propositum Ecclesie cathedralis Taurinensis
 canonicum fuisse, atque ideo vel canonicos Tauri-
 nenses tunc regulares fuisse, vel canonicos regu-
 larem in Ecclesijs secularibus fuisse, cuius consuetudinem
 ac actiam consueuissent, cuius consuetudinem
 nonnulla exempla inferius adducemus.

MVniuerunt eandem congregationem
 Priuilegij Romani Pontificis non puncti,
 mirum Alexander II. anno 1072. Vrbani II.
 anno 1096. Eugenius III. 1148. Adrianus IV. 1154.
 Alexander III. anno millesimo centesimo septuagiesimo
 secundo, & Lucius III. anno 1183. ex quibus
 duo postrema tantum referam, quod ex
 fatis consilare possit de numero Ecclesiarum dic-
 tae congregationis.

Priuilegium Alexandri III.
 Alexander Episcopus seruus seruorum Dei dilecti
 filij Nicolao Proposito Vltiensis Ecclesie, que dicitur ad
 plebem martyrum, eiusque fratris tam presertim,
 quam futurum canonicam vitam professi in perpetuum.
 Officij nostri nos admovent, & mouent antequam
 pro Ecclesiarum statu satagere, & eorum quos, vt
 tranquillitati salubriter & auxiliante Domino precari-
 re. Dignum namque & benefacti canonice esse de-
 scitur, vt qui ad earum regimen Domus dignitate as-
 sumpti fuerint, eas & a prauorum hominum inuasi-
 ueamur, & beati Petri, atque Apostolice Sedis patri-
 cinio munitis. Ex preter dicti in Domino filij
 litru iustu postulacionibus eleuenter auocamus, & re-
 satam Ecclesiam, in qua diuino participati cum alijsque,
 ad exemplar Prædecessorum nostrorum memorie seruam
 Papa, sub beati Petri, & nostri protectione suscipimus,
 & presentis scripti priuilegio communiuimus. In primo
 siquidem statuentes, vt ordo canonicus, qui secundum
 Deum, & beati Augustini regulam in eodem locis im-
 tutum esse dignoscitur, perpetuum ibidem temporum in-
 uiolabiliter obseruetur, vt cetera quauis que posside-
 nes, quocumque bona eadem Ecclesia possidet, aut in fu-
 turum concessione Pontificum, largiente Regum, vel
 Principum, oblatione fidelium, seu alij ratione modo
 præsente Deo poterit adipsos, fructu pro, vel in ipsius
 successoribus, & illibata permanent. In quibus hoc pri-
 uilegium duximus exprime uocauimus. In preter dicti
 delictis Taurinensibus infra muros eiusdem civitatis cum
 maiorem Ecclesiam capitulam sancti Martini, & cano-
 cam, & domum Magistrum Alardi, extra muros Ecci-
 lesiam sancti Saluatoris cum pertinentijs suis, Ecclesiam
 sancta Maria de Revullo cum capella sua, & quibus
 pertinentijs, Ecclesiam beati Iohannis de Plebe cum re-
 tu suo, Ecclesiam sancta Maria de spina, Ecclesiam
 de Petra alba cum pertinentijs suis, Ecclesia de Col-
 ba, Ecclesiam Sancta Chrisitina de S. rana, Ecclesiam

Sancti Petri de Monte, Ecclesiam de Bamolo cum
 pertinentijs suis, Ecclesiam de Monte Strane, Eccle-
 siam de Valle Clusina, sicut Ecclesiam de Mentulo,
 de Frenetico, de Fribus de Prato Iuliano, Ecclesiam de
 S. Iohannis de S. Iohannis, & sancti Benedicti cum
 pertinentijs suis, in Villa Vltio, Ecclesiam
 sancta Maria in Villa Sclario, Ecclesiam sancti Ma-
 rini de Sclario, sancta Maria, & sancti Hippolyti de
 Sclario, sancti Iohannis de S. Alberta, sancta Ma-
 rina de Sclario, sancta Maria de Chalonente, Ecclesiam
 sancta Maria de Sclario cum titulo suo, & pertinentijs
 suis, Ecclesiam sancti Martini, & sancti Sa-
 uatoris, sancti Philippi, sancti Marcelli, de Gel-
 bo, de Moxo, de Botolico, de S. uolo, Ecclesiam
 sancti Iohannis de Traversero, de Fulvio Fulcher-
 to, de S. Iohannis de S. Iohannis, & Ecclesiam de Anella-
 no cum rebus suis, & pertinentijs, Ecclesiam de
 Vltio, & Ecclesiam de Almisio. In Albanensi Ec-
 clesia, Ecclesiam sancti Stephani cum capello, &
 pertinentijs suis, & titulo. In Aquensi Ec-
 clesia, Ecclesiam sancti Iohannis cum capello, &
 pertinentijs suis, Ecclesiam sancti Michaelis de Ripa
 de cum capello suo, Ecclesiam sancti Georgij de
 Monte, in Sancti Episcopi in Ecclesia sancti Ioa-
 chini de Vltio cum titulo suo. In Etruscana Ar-
 chiepiscopatu, Ecclesiam sancte Marie de Bracciano
 cum capello suo, Ecclesiam sancti Theofredi, Eccle-
 siam de Sclis, & sancti Petri de Pedito, sancti Mi-
 chaelis de Sclario, sancti Pancratij, Ecclesiam de
 Capena, Ecclesiam de Iaconena, Ecclesiam sancta
 Anna de Calina, sancti Pelagi de Nevascha. In pa-
 tricia de monasterio medietatem decimarum. In Pa-
 tricia Episcopatu Ecclesiam sancti Augustini, Ecclesiam
 sancti Laurentij de Siluano cum Ecclesia parochiali-
 bus, & capello, & omnibus decimis, & pertinentijs
 suis, in Campo sancti tertiam partem decimarum in-
 tra diocesis territorium. In Episcopatu Gratianopolitano
 Ecclesiam de Arco, Ecclesiam de Parisio, de Leuto, de
 S. Iohannis de Sclario, Ecclesiam de S. Iohannis de
 S. Iohannis de Sclario, Ecclesiam de Valle Nauyij, Ecclesiam
 sancti Martini de Courtes, sancti Petri, sancti Georgij,
 sancti Agostini de Gardano, sancti Petri de Anellanis,
 & Sancti Castri, quod dicitur Nota, Ecclesiam sancti
 Gregorij de Paderio cum capello suo, & deci-
 mis, de Anoranis, de Claravonte, & Eccle-
 siam sancti Pauli, & sancti Gualtheri cum omnibus
 pertinentijs suis. In Vrbaniensi Archiepi-
 scopatu Ecclesiam sancti Donati cum omnibus Eccle-
 sijs, & decimis ad eandem pertinentijs. In Claren-
 sibus Episcopatu Ecclesiam sancti Iohannis Bua-
 gylis, Ecclesiam de S. Iohannis, & Ecclesiam de Monte
 S. Iohannis cum pertinentijs suis. Obvenit ve-
 ro capellam Iohannis Propositi, vel tuorum quodlibet
 personarum, nullas ibi qualeslibet subreptionis affu-
 sione, nullasque in preter dictis, nisi quem frater com-
 muni consensu, vel fratrum parte consilij favoru

adnata. Quo loquendi
illud ea tempora pra
aurinensi Episcopo
onis dicitur praesep
boisse. Tertio collig
tij, vel in stem illu
thedralis Taminio
leo vel canonico T
uisse, vel canonico
ribus conficere pen
cuius confectum d
us adducemus.

m congregationem
Föthices ad quatu
no 1072. Vbi in ill
148. Adriam V. m
schimo centiesimo
ill anno 1181. ca
m refectam, quod
numero Ecclesiarum

Alexandri III.
nu serorum Dei dilecti
ni Ecclesie, quod dicit
stratus tam praesent
viam profectum in
pionet, & novata
agere, & terram qua
nihilante Domino
essat communitate
moneo Domino
non humani
aque Apostolica
dilecti in Domino
flescentes annu
puno mactati
ostri bono
procedere
go communitate
to canonicis, qui
regulam in
idem tempore
aerata quacumque
Ecclesie profectum
Largiente Regem
sui alij
possi, firma
manant. In
vo abito. In
sarcos eius
sancti Martini,
abrat de. extra
perueniens
capellam
cti Ioanna
Maria de
mentis
itana de

secundum Dei titulum, & beati Augustini regulam
provident eligendum. Prohibemus insuper, ne cui
liceat infra parochiam vestram sine vestro, & Dia
cesani Episcopi assensu Ecclesiam, vel Oratorium adri
ficare. Salva privilegij Romana Ecclesie. Chrima
verò, Oleum sanctum, Consecrationes Altarium si
ue Basilicarum, Ordinationes canonicorum, qui ad
sacros ordines fuerint promovendi, à Diocesano sus
cipiatis Episcopo, siquidem Carboicus fuerit, &
gratiam atque communionem Apostolica Sedu habuerit,
& ea gratis absque ulla pravitare vobis voluerit
exhibere: alioquin liceat vobis, quem maluerit,
adire Anisistum, qui nostra fretus autoritate, quod
postulat indulget. Et ne cui post factam in eodem
loco professionem propriam aliquid habere, vel absque
libera Praepositi, siue Fratrum licentia de claustris dis
cedere liceat, prohibemus. Cum autem generale in
terdictum terra fuerit, liceat vobis claustrum, ex
clusis excommunicatis, & interdictis, non pulsari
campana diuina officia suppressa voce celebrare, sep
ulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus,
vel eorum deuotioni, & extreme voluntati, qui scilicet
hic sepeliri delibauerint, nisi forte excommunicati
vel interdicti sint, nulli obstat, salva tamen ius
ticia maritus Ecclesie. Decernimus ergo, vt nulli om
nino hominum liceat praefatam Ecclesiam remere per
turbare, aut eius possessiones auferre, vel ablatas
retinere, inuicere, seu quibilibet vexationibus fatiga
re, sed iudicata omnia, & integra conferentur eor
um, pro quorum gubernatione, & sustentatione con
cessa sunt, vsibus omnimodu profutura, scilicet Sedu
Apostolica autoritate, & in supradictis Capellis Dia
cesanorum Episcoporum canonice iustitia. Si qua igitur
in futurum Ecclesiastica, seculariue persona hanc
nostra consuetudinem paginam sciens contra eam tem
erè venire tentauerit, seu uiderit, tertione communita, nisi
praesumptionem suam digna satisfactione correxerit,
potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se
diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cogno
sciat, & a sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Do
mini Redemptoris Nostri IESU CHRISTI aliena
fiat, atque in extremo examine distribe vltioni subiac
eat. Cunctis autem eidem loco sita tur a seruantijs sit
pax Domini Nostri Iesu Christi, quatenus & hie fructu
bona actiua percipiant, & apud diuini iudicem
praemium aeternae pacis inueniant. Amen. Ego Alexander
Cartholica Ecclesie Episcopus. Ego Valdeus Osiensis E
piscopus. Ego Guaderius Albanensis Episcopus. Ego ioan
nes presbyter Cardinalis tit. sancte Anastasia. Ego Gu
lielmus Cardinalis tit. sancti Petri ad Vinetula. Ego Bo
zo presbyter Cardinalis sancti Pudentiane tit. Vasto
ru. Ego Petrus presbyter Cardinalis tit. sancti Laurentij
in Damato. Ego Ioannes presbyter Cardinalis tit. san
cti Marci. Ego Cinthius Diaconus Cardinalis sancti
Adriani. Ego Manphridus Diaconus Cardinalis san
cti Georgij ad Velum aureum. Ego Hugo Diaconus
Cardinalis sancti Eustachij iuxta templum Agrippa.
Ego Vitellus Diaconus Cardinalis sancte Mariae. Da
tum Anagnie per manū Gratiani S. R. E. Subdiaconi, &

secundum Dei titulum, & beati Augustini regulam
provident eligendum. Prohibemus insuper, ne cui
liceat infra parochiam vestram sine vestro, & Dia
cesani Episcopi assensu Ecclesiam, vel Oratorium adri
ficare. Salva privilegij Romana Ecclesie. Chrima
verò, Oleum sanctum, Consecrationes Altarium si
ue Basilicarum, Ordinationes canonicorum, qui ad
sacros ordines fuerint promovendi, à Diocesano sus
cipiatis Episcopo, siquidem Carboicus fuerit, &
gratiam atque communionem Apostolica Sedu habuerit,
& ea gratis absque ulla pravitare vobis voluerit
exhibere: alioquin liceat vobis, quem maluerit,
adire Anisistum, qui nostra fretus autoritate, quod
postulat indulget. Et ne cui post factam in eodem
loco professionem propriam aliquid habere, vel absque
libera Praepositi, siue Fratrum licentia de claustris dis
cedere liceat, prohibemus. Cum autem generale in
terdictum terra fuerit, liceat vobis claustrum, ex
clusis excommunicatis, & interdictis, non pulsari
campana diuina officia suppressa voce celebrare, sep
ulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus,
vel eorum deuotioni, & extreme voluntati, qui scilicet
hic sepeliri delibauerint, nisi forte excommunicati
vel interdicti sint, nulli obstat, salva tamen ius
ticia maritus Ecclesie. Decernimus ergo, vt nulli om
nino hominum liceat praefatam Ecclesiam remere per
turbare, aut eius possessiones auferre, vel ablatas
retinere, inuicere, seu quibilibet vexationibus fatiga
re, sed iudicata omnia, & integra conferentur eor
um, pro quorum gubernatione, & sustentatione con
cessa sunt, vsibus omnimodu profutura, scilicet Sedu
Apostolica autoritate, & in supradictis Capellis Dia
cesanorum Episcoporum canonice iustitia. Si qua igitur
in futurum Ecclesiastica, seculariue persona hanc
nostra consuetudinem paginam sciens contra eam tem
erè venire tentauerit, seu uiderit, tertione communita, nisi
praesumptionem suam digna satisfactione correxerit,
potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se
diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cogno
sciat, & a sacratissimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Do
mini Redemptoris Nostri IESU CHRISTI aliena
fiat, atque in extremo examine distribe vltioni subiac
eat. Cunctis autem eidem loco sita tur a seruantijs sit
pax Domini Nostri Iesu Christi, quatenus & hie fructu
bona actiua percipiant, & apud diuini iudicem
praemium aeternae pacis inueniant. Amen. Ego Alexander
Cartholica Ecclesie Episcopus. Ego Valdeus Osiensis E
piscopus. Ego Guaderius Albanensis Episcopus. Ego ioan
nes presbyter Cardinalis tit. sancte Anastasia. Ego Gu
lielmus Cardinalis tit. sancti Petri ad Vinetula. Ego Bo
zo presbyter Cardinalis sancti Pudentiane tit. Vasto
ru. Ego Petrus presbyter Cardinalis tit. sancti Laurentij
in Damato. Ego Ioannes presbyter Cardinalis tit. san
cti Marci. Ego Cinthius Diaconus Cardinalis sancti
Adriani. Ego Manphridus Diaconus Cardinalis san
cti Georgij ad Velum aureum. Ego Hugo Diaconus
Cardinalis sancti Eustachij iuxta templum Agrippa.
Ego Vitellus Diaconus Cardinalis sancte Mariae. Da
tum Anagnie per manū Gratiani S. R. E. Subdiaconi, &

Notarij septimo iano Aprilis, in dictis sexta, incarnationi Dominice anno M. C. LXXII. Pontificatus vero Alexandri Tertij, anno decimoquarto.
Privilegium Lucij Tertij eidem Congregationi concessum.

V. **L**ucius Episcopus servus servorum Dei. Dilecti filij Marino Prapósito Ecclesie sancti Laurentij de Plebe Martyrum, eiusque fratribus tam presentibus, quam futuris regularem vitam professu in perpetuum. Religiosis desiderijs dignum est faciem adhibere concessam, ut fidelem devotum celerem sortiantur effectum. Ea propter dilecti in Domino filij vestri iustu postulationibus prebentes assensum, presatum locum, in quo divino mancipati estis obsequio, ad exemplar felicis memoratissimi Adriani Papa predecessoris nostri sub Beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & presentis scripti privilegio communitus. Statuentes, ut ordo canonicus perpetuo ibidem futuris temporibus ratiolabiliter observetur. & ne cui post factam professionem proprium aliquid habere, vel absque libera Prapósiti, vel fratrum licentia de claustris discedere liceat. Concedimus etiam vobis in Ecclesia vestra absque Episcopi non contradictione, salvo scilicet iure Ecclesiastico canonicis, siue presbyteris institueri, & quocumque eadem Ecclesia in presentium iure, & canonicis possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu alijs iustis modis cooperante Domino, poterit adipisci, firma vobis, vestrique successoribus & illibata permancant, in quibus hac duximus proprijs exprimenda vocabula, locum ipsum, in quo presata Ecclesia sita est cum omnibus pertinentijs suis, in Episcopatu Taurinensi infra muros eiusdem Civitatis ante maiorem Ecclesiam Capellam S. Martini, & Canonicam &c. reliqua sequuntur sicut in privilegio Alexandri III. & est Datum anno 1183. Pontificatus Domini Lucij Papae III. anno secundo.

VI. **E**X prædictis privilegijs, & ex actis Generalis Capituli dictæ congregationis in Ecclesia S. Laurentij de Plebe Martyrum anno 1342. celebrati colligi potest Catalogus Ecclesiarum, & Prioratum, siue Prapósiturarum, & Conventuum ad eandem congregationem spectantium numero viginti octo, quorum nomina sunt, quæ sequuntur.
Primus. Prapósitura S. Laurentij de Plebe Martyrum propè oppidum Vltij in Diocesi Taurinensi vetustissima, quam ferunt ante irruptionem Wandalorum in Gallias fundatam, prius monachorum Cœnobium, post cuius eversionem circa annum Christi 1050. per Venerabile, & sanctum Virum Gerardum Viuentem sacerdotem restaurata, in Collegium Canonicorum Regularium, & caput Congregationis fuit erecta: nam illius Prapósito ceteri omnes dictæ congregationis subduntur, & debitam obedientiam, & reverentiam exhibent. Degebant in eadem canonica tempore antedicti Generalis Capituli canonici viginti quinque, videlicet Prapósitus, decem Sacerdotes, tres Diaconi, tres Subdiaconi

& octo clerici. nunc vero sexdecim restant. Iacobus Philippus Bergomenis autor supplementi Chronicorum, eandem Ecclesiam cum conventu canonicorum à Marchionibus Montis Ferrati fundatam, & dotatam, quod ne privilegio Contrarium videatur, ex quo venerabilem sacerdotem Gerardum dictæ Ecclesie, & conventus autorem tenemus, dici potest ipsos Marchiones eidem venerabili sacerdoti Gerardum tam impensas conferendo, tum etiam dotem augendo, minus adiutrices porrexisse. Conducunt autem in Ecclesia S. Laurentij innumeræ sanctorum martyrum Reliquiæ, qui cum S. Iusto pro fide Catholica ibidem ab infidelibus traditi gloriosum martyrium consummaverunt.

Secundus Prioratus S. Mariæ Maioris civitatis Secusie, quæ in dicta civitate, & in toto plebanatu Secusiculi vicem gerit Ecclesie cathedralis, ex antiquissima, & approbata consuetudine, etiam ante datum privilegium Cunserti Episcopi Taurinensis anno 1065. quem admodum ex eodem privilegio apparet, in qua insignes Sanctorum Reliquiæ conduntur, ac in primis tres parvæ et ligno vitificæ Crucis Domini nostri Iesu Christi, una ex Costis S. Christophori martyris, Bachium S. Saturnini martyris Toloiani, dignus S. Barnabæ Apostoli, & dignus S. Mariæ Magdalenæ, debebant olim in eadem canonica novum canonicis, nunc quatuor sub Priore.

Tertius Prioratus S. Saturnini in Diocesi Taurinensi, & plebanatu Secusie, cuius mentio habetur in prædictis privilegijs, debebant duo canonici sub Priore.

Quartus Prioratus de Avilliano etiam Diocesis, ex dictis privilegijs, & actis Capituli Generalis. Habebat Priorem cum tribus canonicis.

Quintus Prioratus S. Donati in Archiepiscopatu Viennensi. Habebat quatuor canonicos, qui adhuc ibi manent, ex dictis privilegijs.

Sextus S. Petri de Garda Prioratus in Episcopatu Gratianopolitano. Habebat quatuor canonicos sub Priore.

Septimus Prioratus Vallis Navigij eiusdem Diocesis, habebat sex canonicos numero Priore.

Octavus Prioratus S. Mariæ de Comercio etiam Diocesis, sunt in eodem prioratu octo canonici computato Priore.

Nonus Prioratus S. Laurentij de Bellorotte in Episcopatu Vapincensi, habens canonicos duodecim.

Decimus Prioratus S. Mariæ de Sinaro in Episcopatu Diensi habens Priorem, & octo canonicos.

Vndecimus Prioratus S. Erigij Vapincensis habens Priorem, & canonicos duos.
Duodecimus Prioratus S. Mariæ de Calma in Diocesi Ebrodunensi habens Priorem, & canonicos tres.

Decimus tertius Prioratus de Valle puta, habens Priorem, & canonicos tres.

Decimus quartus Prioratus S. Mariæ de Vigallibus in Diocesi Ebrodunensi, habens Priorem, & unum canonicum.

Decimus quintus Prioratus Mentulari Valle Clusonis in Diocesi Taurinensi, habens Priorem, & tres canonicos.

Decimus sextus Prioratus de Bannolo eiusdem Diocesis, habens Plebanum, & tres canonicos.

Decimus septimus Prioratus de Villalmerca eiusdem Diocesis, habens Priorem, & canonicos unum.

Decimus octavus Plebanatus Reuelli eiusdem Diocesis, habens Plebanum, & tres canonicos.

Decimus nonus Prioratus de Reuello ibidem habens Priorem, & unum canonicum.

Vigintus Archiepiscopatus S. Iohannis de Vado in Diocesi Saonensi, habens Archiepiscopatum, & duos canonicos.

Vigintus primus Prioratus in civitate Salutarum, habens Priorem, & duos canonicos.

Vigintus secundus Prioratus Castri Verfolij habens Priorem cum duobus canonicis.

Vigintus tertius Archiepiscopatus S. Stephani de Colano, habens Archiepiscopatum, & duos canonicos, extra in Episcopatu Albeniensi privilegio Lucij III.

Vigintus quartus Archiepiscopatus sancti Georgij de Vercenenti, habens Archiepiscopatum cum duobus canonicis.

Vigintus quintus Prapósitura de Ripolis in Diocesi Taurinensi, habens Prapósitum, & unum canonicum.

Vigintus sextus Prioratus S. Christinæ in Diocesi Taurinensi.

Vigintus septimus Prioratus in Girba. Vigintus octavus Prioratus in Veneto, quorum omnium in dicto Capitulo Generali anno 1342. mentio habetur.

Nec dubium præter Ecclesias memoratas plurimas esse in prædictis, tum in alijs Episcopatibus existentibus ad eandem congregationem ordinis spectantibus, nam in civitate Taurinensi erat propè cathedralem quædam canonica, cuius memorantur Alexander III. & Lucius III. & in Diocesi Taurinensi recententur viginti Ecclesie dictæ congregationis omnes ferè parochiales, præter illas, quæ Ecclesie S. Mariæ de Secusia subduntur. Item in Episcopatu Aquisini Monteferrato Ecclesia S. Thomæ cum capellis, & pertinentijs suis. Item Ecclesia S. Michaelis de Ripalis, & S. Georgij de Montibus cum pertinentijs suis. Verum nunc maxima pars dictarum Ecclesiarum, vel ab Hæreticis diruta, vel à clericis secularibus obsecrata, vel à laicis occupata, & quod præterius est, Prapósitura, quæ est caput ordinis, secularibus clericis est commendata. Vnde non mirum, si hæc congregatio ad valde paucos ca-

Decimus tertius Prioratus de Valle puta, habens Priorem, & canonicos tres.
Decimus quartus Prioratus S. Mariz de Vigilibus in Dicecesi Ebrudunensi, habens Priorem, & vnum canonicum.

Decimus quintus Prioratus Mentularu Vallis Clufionis in Dicecesi Taurinensi, habens Priorem, & tres canonicos.

Decimus sextus Prioratus de Bannio eiuſde Diceceſis, habens Priorem, & duos canonicos.

Decimus ſeptimus Prioratus de Villalmerio eiuſdem Diceceſis, habens Priorem, & canonicum vnum.

Decimus oſtatuſ Plebanatus Reuelli eiuſde Diceceſis, habens plebanum, & tres canonicos.

Decimus nonuſ Prioratus de Reuello ibidem habens Priorem, & vnum canonicum.

Vigefimus Archiepſbyteratus S. Ioannis de Vado in Diceceſi Saonenſi, habens Archiepſbyterum, & duos canonicos.

Vigefimus primuſ Prioratus in ciuitate Salutarum, habens Priorem, & duos canonicos.

Vigefimus ſecunduſ Prioratus Caſtri Verſolij habens Priorem cum duobus canonicis.

Vigefimus tertiuſ Archiepſbyteratus S. Stephani de Colano, habens Archiepſbyteratum, & duos canonicos, extat in Episcopatu Albenſi ex privilegio Lucij III.

Vigefimus quartuſ Archiepſbyteratus ſancti Geronij de Veximenti, habens Archiepſbyterum cum duobus canonicis.

Vigefimus quintuſ Præpoſitura de Ripolis in Diceceſi Taurinensi, habens Præpoſitum, & vnu canonicum.

Vigefimus ſextuſ Prioratus S. Chriſtinae in Diceceſi Taurinensi.

Vigefimus ſeptimuſ Prioratus in Girba.

Vigefimuſ oſtauuſ Prioratus in Venieto, quorum omnium in dicto Capitulo Generali anno 1342. mentio habetur.

Notandum præter Eccleſias memoratas plures alias tum in prædictis, tum in alijs Episcopatibus exiſtentes ad eandem congregationem oſpectant. nam in ciuitate Taurinensi erat præpæ cathedralem quædam canonica, cuius meminerunt Alexander III. & Luciuſ III. & in Diceceſi Taurinensi recententur viginti Eccleſie dicte congregationis omnes ferè parochiales, præter illas quæ Eccleſie S. Mariz de Secuſia ſubdelegant. Item in Episcopatu Aquenti in Monteferato Eccleſia S. Thomæ cum capellis, & pertinentijs ſuis. Item Eccleſia S. Michaelis de Ripalta, & S. Georgij de Montibus cum pertinentijs ſuis. Verum nunc maxima pars dictarum Eccleſiarum, vel ab Hæreticis diruta, vel à clericis ſecularibus obſtenta, vel à laicis occupata, & quod præcipuum eſt, Præpoſitura, quæ eſt caput ordinis, ſecularibus clericis eſt commendata. Vnde non mirum, ſi hæc congregatio ad valde paucos ca-

nonicos ſit redacta, manent tamen hodie quoq; in dicta Præpoſitura ſexdecim canonici Regulares ſub Priore clauſtrali, & Regulari.

CAPVT QVINQVAGESIMVM NONVM.
M V M N O N V M.

De Congregatione Canonicoꝝ Regularium Sanctæ Crucis Colimbricenſi.

Congregatio S. Crucis Colimbricenſis tum apud Luſitanos ampliffima, tum etiam in cunctis Hiſpaniarum regionibus celebris, & maxima in veneratione habita, in ciuitate Colimbricie, quæ eſt in Regno Portugallenſi, autore Venerabili ſacerdote Tellone Eccleſie Colimbricenſis tunc Regularis canonico regulariter profeſſo, & Archidiacono, cooperantibus alijs vndecim piiffimis, & religioſiſſimis viris circa annum humane ſalutis 1131. originem accepit. Id verò quemadmodum acciderit, ex indiculo foundationis monaſterij S. Crucis Colimbricenſis vetuſtiſſimo, in illius cartophilaeiſ adſeruato, cuiuſque exemplum tranſmiſit Reuerendiſſimus Pater Dominus Antoniuſ à Cruce ipſius congregationis nunc Prior Generalis, breuiter, ac per compendium, quod tempus narrationi longiori non ſuppetat, fideliter reſcribo. Fuit in ciuitate Colimbricie ſacerdos quidam mirè probitatis, & pietatis, S. Colimbricenſis Eccleſie canonicus, & Archidiaconus Tello nomine, patre Odario, matre Eugenia ciuibus Colimbricenſibus mediocriſ (vt aiunt) fortuna, verum honeſtiſ, & pijs genitus, corpore venuſtuſ, ſed mente pulchrior, & moribus comptuſ, humilis, modeſtuſ, omnibus amabilis, & Colimbricenſi Episcopato Mauritio ſummè charuſ, cuiuſ ſerofolymitanæ peregrinationis triennio comes fuit, ac etiam illuſ in Episcopali ſede ſuceſſori Gondifaluo, quo ſimiliter decedente, in cuiuſ locum à toto Clero, & Populo ſummis precibus Episcopuſ fuit poſtulat, licet Deo aliter diſponente, & ad maiora ſamulum ſuum Telionem ſecundum altitudinem ſui diuini conſilij referuante; nam ſanctiſſimuſ, & religioſiſſimuſ Dei ſacerdoſ inter alias illorum temporum calamitates verè deplorandas, canonicam inſtitutionem, quam profitebatur, non ſolum in ſua Colimbricenſi, verum etiam in omnibus Eccleſijs Luſitanis penitus relaxatam, & ex alto ruentem animaduertens, de illa reparanda vehementiuſ apud ſemetipſum cogitare cepit, ſæpiuſ animo gerens, & mente reputans, quam ratione prouinciam tam arduam aggredi, & ad

TAVVM.
lexdecim, telharer
ſis autor ſupplem
Eccleſiam cum coo
tionibus Moniſ
quod ne peiulogio
Cepiſcopi penam
quo venerabilem
Eccleſia, & coo
toteſt ipſoſ Maſch
Gerardo tum imp
dotem augendo
E. Conduitur aut
numeraſ ſanctoꝝ
mum S. Iuſto pro
telibus trucidat
mauerunt.
S. Mariz Maiori
ciuitate, & in toto
erit Eccleſie cath
obata conſuetudine
umiberti Epicoꝝ. I
tamemmodum ex
na inſignes ſanctoꝝ
primuſ tres partic
Domini noſtri ſc
Chriſtophori marty
llyricuſ Toloſani, dignuſ
agnuſ S. Mariz Mag
eadem canonica
ſub Priore.
S. Saturnini in Dico
tu Secuſia, cuiuſ ma
priuilegijs, deſer
de Auillano eiuſde
ſis, & actis Capitu
cum tribuſ cano
S. Donati in Archie
quatuor canonic
dictis priuilegijs.
ſarda Prioratuſ in Ep
to. Habet quatuor
Vallis Nauſij cuſ
nonicos numeroſo
S. Mariz de Co
odem prioratuſ octo
e.
aurentij de Bellone
nentiſ, habens cano
S. Mariz de Simo
ctis Priorem, & octo
tatuſ S. Eriſij Vap
nonicos vnoſ.
tatuſ S. Mariz de Cal
li habens Priorem
LXX